

Cerkvene zadeve.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico. (Konec.) Ko sklene g. Hribar svoj govor, povzame č. g. prvomestnik Peter Erjavec besedo. Pri-
družni se polnomočno treditvam predgovornika ter raz-
kazuje, da nimamo od sedanje vlade nikakor pričako-
vati, da nam spoštuje narodne pravice. Opozorjuje vse
gg. ude »podružnice sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in
okolico«, kakor tudi zbrane goste, na njih dolžnost pri
občinskih volitvah delati na to, naj bo občinski odbor
tako sestavljen, da bo popravil v svojem delokrogu, kar
ima deželna šolska postava pomanjkljivega. Prigovarja
njim, naj se polnoštevilno vdeležijo volitev. Nobeden
naj se ne izgovarja da nima časa, ali da bodo že »go-
spodi« sami napravili. Voliti in sicer krščansko-narodno
voliti je vsakega davkoplačevalca sveta dolžnost. Voliti
pa morejo v občinski odbor može, kateri ne čutijo samo
narodno, ampak imajo tudi pogum povzdigniti svoj glas,
kadar se gre za verske in narodne svetinje milega slo-
venskega naroda. Žal, da ravno Trboveljski občini manjka
takih neustrašenih mož. Tisti, ki imajo največ upliva
ter želijo, da bi se jim kot narodnjakom in prvobori-
teljem pri vsaki priliki zažigalo kadilo, narodnost le na
jeziku nosijo, dokler se more brez gnotne škode ali
dokler je upati kakega dobička. Kadar pa je treba kaj
več storiti, kakor narodno trobojnico izobesiti, kadar je
treba v nevarnost postaviti svoje koristi ali vsaj žrtvo-
vati prijateljstvo enega ali drugega nasprotnika sloven-
skega naroda, kadar je treba pošteno slovenski voliti,
tedaj izostanejo, ali pa se tako zvišajo, da končno ni
šiš ni miš. Gotovo je na nas Trboveljčane mislil ne-
umrljivi pesnik pevajoč:

Videl povsod si, kak iščejo dnarje,
Kak se le vklanajo zlatu bogu;
Kje bratroljstva si videl oltarje?

Slednjič pošli č. g. prvomestnik besedo č. g. Jer-
neju Bogataj. Govornik dokazoval je med burnim odo-
bravanjem, da mora vsaka prava šola imeti poleg na-
rodnega pred vsem krščansko katoliški značaj. Zlato
pot pokazali so nam knezovladika Anton Martin Slom-
šek rekoč: Sveta vera bodi nam luč, materni jezik bodi
nam ključ do prave omike. Že od nekdaj si je priza-
deval vsak narod. Grki, Rimljani, itd. svoje otroke iz-
rediti in izgojiti v veri svojih prededov. Le razsvetljeni
19. vek je spoznal, da je vera v šoli nepotrebna. Ko
otrok prestopi šolski prag, potepta v prah sv. križ. Se-
danja šola namesto gojiti, razvijati in blažiti svete nauke
in vzvišene misli in občutke, katere je pobožna mati
vsadila v otrokovo nežno srce, je prezira, zanemarja,
še celo pobija. Ona razsvetljuje glavo, v led in kamen
pa spreminja srce pripravljajoč gradivo ječam in pri-
silnim delavnicam.

Vsako seme rodi ob svojem času svoj sad. Tudi
sad brezverske šole se že prikazuje. Ta sad je surovost,
katera le po noži sega, upornost in zaničevanje božjih
in svetnih postav; lahkomišelnost, nezadovoljnost, hre-
penenje po vživanju in breznačajnost. Zares silno se
nam štrinja meša, voz nam pod pot leti. Splošnja po-
hvala sledila je govornikovim besedam.

Na predlog g. Hribarja bil je soglasno voljen nov
odbor za podružnico sv. Cirila in Metoda za Trbovlje
in okolico, obstoječ iz sledečih čč. gg.: Peter Erjavec,
župnik kot prvomestnik, Ferdinand Roš, njegov namest-
nik, Anton Vetrnik, tajnik, Fran Staufer, namestnik,
Anton Volavšek, blagajnik, Fran Peklar, namestnik. Med
posameznimi točkami dnevnega reda so prav lepo peli
ngorski pevci. Po uradnem delu sledil je govor govoru,
pesem pesmi do mraka. Mladi podružnici, katero srčno
pozdravljamo, želimo krepko rast in blagonosno delo-

vanje, da bi premenila Trboveljske zemlje nemčurski
obraz.

Ker govorimo o zborovanju »podružnice sv. Cirila
in Metoda za Trbovlje in okolico«, ne smemo pozabiti
našega g. župana. Ta gospod je letni ud omenjene po-
družnice, pa je omenjeni dan z zasmehovanjem in za-
bavljanjem zbegal več kmetov iz Pleskega in Prapret-
nega (prvokrat še omahljiveev ne bomo imenovali)
ter je odvrnil, da se niso vdeležili zborovanja. Kmetje
imajo daleč domu, toraj so v Trbovljah po božji službi
čakali na zborovanje. Imeli pa so tudi opravi pri ob-
činskem uradu. G. župan pa ima gostilno in uradno
sobo pod eno streho in z enim vhodom, kar je gotovo
neznano okrajnemu gosp. glavarju, dr. Wagnerju, kateri
tekoče leto ni več kot mesec dni bival v Trbovljah.
Kdor pa nekatere krčmarje Trboveljske fare pozna, vé,
da vsak, ki ima kaj pri njih opravi, mora dati tudi
za liter. Tudi natakarica g. župana ne dela med temi
nobene izjeme. Kdor ima kaj pri občinskem uradu opravi-
viti, je tako rekoč tudi prisiljen, nekaj grošev v gostilni
g. župana zapraviti, bodi-si, da se prikupi g. županu ali
pa, ker mora čakati, ali kako drugače. Tako so tudi
oni kmetje sedli k pijači, g. župan pa jim je začel pri-
digati, toda ne na krščanski način, ampak v liberalnem
nemčurskem smislu proti sv. veri in slovenski narod-
nosti. In o čuda! Veči vspanje je dosegel, kakor če vlé.
g. župnik v cerkvi kaj na srce ljudem polagajo. Gosp.
župan je sicer tudi nek cerkveni »šarš«, namreč cerk-
veni ključar, pa menda samo za to, da je namesto njega
sv. Miklavž v cerkvi. Kmetje so se vrnili vsak na svoj
dom. Zares sramota. Za prihodnost pa vas, dragi ne-
popačeni slovenski kmetje, opominjam in svarim: Gnijlo
jabelko sto zdravih okuži, kdor za smolo prejema, se
osmoli. Dokler ste poštenega srca ter se Boga in greha
bojite, vam nikdo, tudi noben gospod do živega ne more;
davkov pa vam tudi g. župan ne pomaga plačevati. Bo-
dite toraj značaji jekleni, ne pa bahji strahopetneži!

Hribovec.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Gadičija 5 fl., Trbovlje 18 fl. 52 kr., Sv. Jurij na Ščav-
nici 13 fl. 30 kr., Reichenburg 22 fl., Skomarje 5 fl., Sv.
Jakob v slov. gor. 13 fl., Slov. Bistrica 16 fl., Sv. Ilj v
slov. gor. 16 fl. 55 kr., Šmarje 12 fl. 42 kr.

Gospodarske stvari.

Licenciranje in premiranje bikov v Ormoži.

Okrožni predsedniki našli so letos v okraji Or-
moškem 112 bikov, 4497 krav, 1795 telic in 549 vo-
lov ter do 1½ leta starih telet in sicer juncev 172 in
telic 1320.

Dne 4. julija 1892 je bilo premiranje in licenci-
ranje bikov. Prignalo se je 45 bikov, od katerih je bilo
32 premiranih in licenciranih, 10 samo licenciranih, 3
pa je ogledna komisija spoznala za plemo nesposobne.

Sploh se je ogledna komisija o bikih povoljno iz-
rekla in priporočila, naj bi se ljudstvo s tem boljé živi-
noreje poprijelo, ker nam od vseh strani preti nevar-
nost po trtni uši.

Premije so dobili: 1. Bedjanič Andraž v Obrežji,
2. Zadravec Matjaž v Pavlovcih, 3. Petek Franc v Cvet-
koveh, 4. Štibre Blaž v Pušencih, 5. Kuharič Anton v
Loperžicah, 6. Bedjanič Andraž v Obrežji, 7. Majcen
Ivan v Jastrebcih, 8. Hanželič Franc v Hardeku, 9. Vr-
bančič Jurij v Obrežji, 10. Kuharič Florian na Lesnici,
11. Lesjak Ivan v Ivanjkoveh, 12. Veselko Jurij v Sre-

